

piänsä ja läimäsi oven kiinni jälessään ja huusi raivostuneena, että hän iskisi lapsensa rautaristikkoja vasten jos he vielä lähestyvät häntä askeleenkään. Pappi ja nainen menivät pois, kieltäen puhuneensa sanaakaan Alicelle.

Bedordin ojenuslaitokselta tuli suuri, miesmäisesti puettu nainen hakemaan Alicea. Tuomion mukaan joutuisi hän olemaan ojenuslaitoksessa vähintään 18 kuukautta tai ehkä kolme vuotta, riippuen eri seikoista. Naisen käytös oli kuin konduktöörin, joka hakee matkustajilta lippuja. Alice koetti kerän hymyillä hänelle, mutta hymy jäätty hänen huulilleen tuon tunnottomalta näyttävän virallisuuden edessä. Lapsikin koetti sopertaa naiselle jotakin, mutta nainen ei siitä välittänyt enempää kuin jos se olisi ollut lämmityslaitos. Nainen komeni Alicen seuraamaan häntä ja hän totteli, silmänsä avuttomuudesta ja surusta suurina ja kalpeilla kasvoillaan jäykkä, pakotettu hymyily.

Julia Marshallin elämäntarina on melkein samanlainen kuin Alicen. Hänkin oli ainoastaan 20-vuotias ja hänkin oli kaunis. Hän vain ansaitsi \$12 kuukaudelta sensijaan kuin Alice sai \$10, ja sen sijaan kuin Alicella oli vain yksi lapsi, oli hänellä kaksoset. Pahin asiassa oli se, että hänen lapsensa olivat "isätömiä".

Kun hänen kaksosensa olivat lähes vuoden vanhat, sairastuivat ne kovaan hinkkyyksään. Toinen niistä kuoli siihen, ja toivottomuudessaan vei Julia toisen sairaalaan, jossa se tulisi olemaan kaksi kuukautta. Ensimmäisen kuukauden loppu lähestyi, eikä Julialla ollut rahaa millä maksaa sairaalakulua. Hän vääreni maksuosotukseen juuri niin suureksi, että voi sillä summalla maksaa lapsensa hoidon sairaalaan. Luonnollisesti Julia vangittiin. Lapsi kuoli muutamaa päivää ennen kuin Julia joutui oikeuden eteen. Joka yö hän itki ja hän koetti tukahduttaa tuskaisen itkunsa vankilan kärkeisiin peitteisiin. Hän oli niin murtunut jo silloin kun hänen tuomionsa julistettiin, että hän ei näyttänyt edes välittävän siitä vaikka hänet tuomittiin vuodeksi vankilaan väärinymmärryksestä.

Nuori italialainen nainen, jolla oli heikko lapsi, vangittiin. Hän oli yrittänyt hyljätä lapsensa — oli koettanut sen asettaa erään suuren, komean talon portaille. Nainen oli kurja ja kiihtunut ja hänen silmänsä tuijottivat syvästi, tummista kuopistaan. Seuraavana päivänä vangitsemisensä jälkeen hän kertoi vankilan katoolliselle tarkastajaiselle, että hänen lapsensa oli "isätön" ja päälle päätteeksi vielä kastamaton. "Lapsi ei saa enää olla päiväikänsä synnillisessä tilassa!" huudahti tarkastajainainen, ja hän vei lapsen äitinsä mukana katoollilaisen papin luokse kastettavaksi. Kuukaan vankilan naisvartijoista ei lupautunut tulemaan kummiksi "äpäriälle", mutta koska lapsi oli saatava "pyhään kasteeseen" ja siihen tarvittiin kummi, täytyi erään heistä vihdoin suostua.

Lapsen äidin odotettiin osottavan suurta iloa pyhän toimituksen johdosta, mutta hän vain hymyili väkimmäisesti, surullisesti, eivätkä hänen silmänsä menet-

täneet sitä ahdistetun tuijottavaa ilmettä. Muutaman päivän perästä, kun hänelle oli neuvoitu hyveellisen elämän tärkeyttä, hänet vapautettiin. — Hänellä oli siiveellinen vapaus kuolla näkään!

EVA RILLE "RAMPA-ANNIN ILMA" KERTOMUKSEN JOHDOSTA.

Mielestäni kaikki muut kirjoitukseenne ovat oikein hyviä ja onnistuneita, mutta yllämainittu kertomukseenne eli satunne lapsille oli epäonnistunut. Sanon sen teille rehellisesti kuin toveri toverille — koska kehoitte arvoastelemaan. Sanoin: epäonnistunut, sillä se tekee heti otikossa ikävän vaikutuksen. "Rampa-Anni" on mielestäni epähieno nimi.

Jos ymmärtän oikein, oli Anni vaivainen eli jalkaviallinen. Pitäkö ihmisten tulla tunnetuksi juuri niiden ruumiillisten vikojen tähden, joihin he eivät ole syyppäitä? Olisivathan he nimensä arvoisia aivan kuin muutkin ihmiset. "Mykkä-Reeta", "Sokea-Vappu", "Kierosilmä-Jussi", "Käsi-pekka", "Silmäpuoli-Kaisu", "Sorakieli-Heikki" y. m. ovat kaikki sellaisia henkilöiden violla (heidän onnettomuudellaan) täydennettyjä nimiä, joita tapaa ihmisten kesken tuostakkin. Eikö tuollainen nimittelyminen ole itse asiassa sydämetöntä? Pitäkö noita onnettomia elinikänsä rangaista niiden auttamattomien vikojen takia? Pitäkö heidän tulla ruumiillisten vikojensa takia tunnetuksi? Heissä varmasti on yhtä hyvää ja sielukkaita ihmisiä kuin ketkään ihmiset voivat olla.

Heittäkäämme pois sellainen tapo, että jo muutenkin kovaosaisen ihmisen elämään liittämme kesken tuon toistakkin. Eikö tuollainen nimittelyminen ole itse asiassa sydämetöntä? Pitäkö noita onnettomia elinikänsä rangaista niiden auttamattomien vikojen takia? Pitäkö heidän tulla ruumiillisten vikojensa takia tunnetuksi? Heissä varmasti on yhtä hyvää ja sielukkaita ihmisiä kuin ketkään ihmiset voivat olla.

Heittäkäämme pois sellainen tapo, että jo muutenkin kovaosaisen ihmisen elämään liittämme kesken tuon toistakkin. Eikö tuollainen nimittelyminen ole itse asiassa sydämetöntä? Pitäkö noita onnettomia elinikänsä rangaista niiden auttamattomien vikojen takia? Pitäkö heidän tulla ruumiillisten vikojensa takia tunnetuksi? Heissä varmasti on yhtä hyvää ja sielukkaita ihmisiä kuin ketkään ihmiset voivat olla.

Älkäämme siis antako kanssaihmisille nimityksiä heidän vikojensa mukaan, jotka alistaisivat heidät heille auttamattomista syistä iän tai säälin alaiseksi. Vika, jonka voi poistaa, on arvostelulla korjattavissa, ja siis sellaisesta muistuttaminen, tavalla tai toisella, on oikein. Mutta vika, johon henkilö ei ole itse syyppä ja jota ei voi korjata, synnyttää sitä iäntä vain syvä katekeruuta. Koettakaamme olla inhimillisiä ja auttaa onnettomia tovereitamme unhottamaan sellaiset ruumiilliset viat, sensijaan, että pitäisimme niitä heidän ja meidän miellissämme ja lisäisimme niiden onnettomien onnettomuutta.

Älkää pohastuko, Eva R., tästä arvostelustani. Muuten olisi kertomukseenne ollut koko hyvä, jos ei sinä olisi ollut otikkona ja tekijänä "Rampa-Anni."

Joku.

FREEDALE, ONT., CAN.

Liian harvoin näkee kirjettä Toiverrittaren palstoilla näinkin suurilukuiselta naisjoukosta kuin täällä on. Olen ollut täällä vasta pari kuukautta, mutta olen sillä ajalla jo tullut huomaamaan, että täällä eletään kuin ennen muinoin Suomessa, jokainen aherrella omassa loukossaan. Täällä ei ole mitään yhteispyrinnöitä suomalaisilla eikä toiskielisilläkään, luokunnottomatta tanseja, joita pidetään monta kertaa viikossa. Olinpa sentään aivan unhottaa; olihan täällä

jouluk. 15 p. toiskielisillä illanvietto koulunopettajattaren toimesta, jossa tilaisuudessa lapset suorittivat ohjelman.

Taas erehtyivät Uuden Kotimaan lukijat, kuten monesti ennenkin. Siinä kun on ollut varoituksia ja kehoituksia ihmisille valmistamaan sielujansa mailmanlopun varalta, jonka piti olla jouluk. 17 p. Ajattelin, että jospa nyt Uusi Kotimaakin kerran olisi arvannut oikein ja mailmanloppu olisi tullut, niin eipä se olisi ollut muuta kuin pelastaja monelle täältäkin Canadian korven kurjuudesta, kuten monille muillekin rantajille, sillä mailmanloppu se tulee kuitenkin monelle tämänkin kylän farmarille ennenkuin hän saa syödä leipää omasta pellostaan.

Ystävällinen pyyntö pohjois-kylän suomalaisille. Te, jotka haette postin Freedalesta, olkaa hyvät ja katsokaa lehtikääröt ja jättäkää meidän posti postikonttoriin. Siitä on lähes kaksi kuukautta kun me tilasimme "Vapauden" emmekä ole saaneet kuin yhden numeron ja niitä kuuluu olevan sillä "kontrilla." — Tov., Mary Saari.

Kovia sitruunatippoja (lemon drops). — Yksi kup. hienoa sokeria kostutetaan sitruunan mehulla ja heitetään niin kauan, että siirappi kylmään veteen tiputettuna muodostuu heti kovaksi. Keitettyä siirappia tiputetaan voidellulle paperille.

"SAVON KANSA" LAKKAUTETTU KOLMEKSI KUUKAUDEKSI

Vastaava Kaarlo Luoto vankilaan.

Marrask. 25 p:nä oli käsiteltävänä juttu "Savon Kansan" vastaan, olleen kysymyksessä kirjoitukset "Ohrana" ja "Verinen mies", sekä myöhemmin tehty lisäkanne kirjoituksista "Sosialismi" ja "Kuoleman kulo." — Pyövelit Pietarin porteilla.

Vastaava toimittajan Kaarlo Luodon vastaväitteistä ja selostuksista huolimatta pysyi oikeus — "kannallaan" ja teki tehtävänsä.

Antamallaan päätöksellä tuomitsi raastuvanoikeus Luodolle kirjoituksista "Sosialismi" ja "Kuoleman kulo" yhden vuoden kuritushuonetta sekä kirjoituksista "Ohrana" ja "Verinen mies" yhden vuoden vankeutta, jotka molemmat kun yhdistetään jää yhteensä yksi ja kuusi kuukautta kuritushuonetta. Samalla tuomittiin myöskin "Savon Kansa" lakkautettavaksi kolmeksi kuukaudeksi.

WARREN, OHIO.

Ne ompeluseuran ilmat 13 p. jouluk. onnistuivat kiitettävän hyvin, niin rahallisesti kuin ohjelmankin puolesta. Sinne olikin hankittu oikein erikoisempi ohjelma. Naiset olivat muistaneet myöskin velvollisuutensa tuomalla kukkia, jotka tuottiivat liki \$100. Kukkien mukana oli kaksi voittoa, jotka lankeivat ensimmäin uhraaville, mielen villalivi ja sohvatyyny, jotka oli saatu lahjoina. Sopiipa mainita, että yksi poikamiehistä huuti \$30 kukan, joka on kelpaava esimerkki toisille Warrenin poikamiehille.

Se lehtien levityskilpailu päättyi jouluk. 15 p. hyvillä tuloksilla. Kilpailuajalla oli saatu levitettyä lehtiä yli \$700 arvosta. Tästä ilmenee, että tiedonhaluista joukkoa sitä ollaan. Nyt vaan edelleenkin olisi kirjallisuustoimikunnan pidettävä huoli siitä että tästä uudesta tilaajajoukuksesta saadaan vakituisia lehtiemme lukijoita.

Lääkäri köyhälle sairaalle: — Te ette saa kylliksi raitista ilmaa. Teidän pitää kävellä yksi maili joka aamu ennen aamiaista. Sairas: — Ennen kenen aamiaista?

Hyvän ajan merkkejä! Täckäläisessä lamputehtaassa työskentelevien naisten palkkoja muka korotettiin herrain taholta aikamoisella tohinalla joka kuitenkin todellisuudessa muodostui palkkojen alenemiseksi, syystä kun sen näennäisen korotuksen mukana annettiin määräys — kai joululahjana — että jokaisen on maksettava viottuneet lamput, joiden särkymistä ei aina voi estää. Jos mikäkin niin juuri tämäläinen menettely herrain taholta pitäisi jo vihdoin pakottaa naisetkin ajattelemaan etujensa puolustamisen tarpeellisuutta joukkona, joka parhaiten voi tapahtua järjestäytymisen avulla.

Eräältä synodalaisten taholta ollaan kuulemma siinä vahvassa luulossa, että meidän sosialistien uudesta haalista tulee heikkäläisille hyvä puoti-rakennus. Mutta ei pidä nuolasta ennenkuin tipahtaa!

Vainajien muistojen ikuisuus ei konsanaan kaihdu, ei kuolet!

Sodan kukkanen "Flu" myrkytuokkullaan surmasi kuolemaan puolisoni

Henry Jackson'in

41 v. ijässä, jouluk. 9 p. 1918 ja poikani

Johan'in

4 v. ijässä, jouluk. 18 p. 1918 Phoenixissa, B. C., Canada.

Viime vuosi muistoinensa etsi turhaan vertaistansa. Miljoonia tuoni peri eestä raharukhtinaisen. Keräsi kuuma kyynelemiä itkensästä naisten, lasten.

Sä päivän mielestäni oot, mun ollen töissäni. Yön tultua myös väkyt mun unelmistani. Taas aamull' herätesäni mä ketä kaihoon? Mä kaihoon kallehintaani, vaan hän on haudassa. — Tunni vierii, päivä pois, päivä niinkuin vuosi ois, kun sinua en nähdä voi.

Vafmosi Emma.

Oi isä, sinua ikävöimme päivin ja öin. Ilo oli ylimmillään leikkiesä veljemme, ja askarrellaan isän kanssa. Pois mentyysi äitikkään ei jouda huoliamme kuulemaan. Käy rikaille puhdasta ja kaunistaa laittamaan, saaden niukan palan lapsilleen.

Ken huomaa orvon surun? Nuoret, valveille jo! Tunne kurjuutes vuo. Veriveljes verta nyt Tyrannit ilkkuen juo. Heille kostosi terää! Hio, nuoriso, herää! Marita, Helen, Willie, Elsie ja Ernest Jackson.

Viime vuoden kauhun aikoina, samaten kuin keuhkimäisiä veljittäni Henrynkin, "Flu" myrkyttävällä voimallaan kaatoi lekoistavan elämän, nuorimiesmankin veljesparvestamme

Kusti Wilson'in

Lokakuun 31 p. 1918. Hän nukkui iki-uneen Grand Forks'in, B. C. hospitalissa 28 vuoden iässä. Niin nuorra, elämän nuoruudessa jäsenesi herposi. — Aivan yksin, erillään rakkaista omiaistiaan, taisteli kuolonkampailun. — Ehompana eloasi muistosi säilyi! Sinua kaipaillessamme hynyilet luonamme luonteesi hilpeällä iloisuudella. Siitä jäaden meille syneä, suloinen kaiho!

Oi ilminen, vielä et maadu, Hiven USKOA aurinkoon, Hiven TAHTOA, uskallustat! On loppuva yösi musta, Käyt päiväy karkeloon.

Veljesi Johan Wilson perheensä kanssa. Suoveri Emma Jackson lapsineen.